

6

- Det gir meg litt
det at jeg gjør
noe som andre
ikke gidder.

Helge og kona valgte åpenhet da kreften rammet

Møt Helge Flaath, ny kirketjener i Fjære kirke,
og les hvordan livet brått tok en ny vending.

Mange på dåpsskole i januar ► 16

Noen har kanskje, som meg dumpet borti programmet «Millionær i forkledning», hvor en person med fyldig konto og penger så det holder, slår seg ned som en ukjent i et nabolag for en tid, hvor hun eller han akter å bruke en god slump penger på å hjelpe verdig trengende. Absolutt en god tanke. Etter å ha gjort seg kjent med folk og forhold velger så den ukjente millionæren seg ut hvem som skal bli den heldige som får penger fra velgjøreren. Flott. Mon tro hvor de fikk denne idéen fra?

Siden dette står å lese i menighetsavisa skjønner du kanskje hvor dette bærer hen. Joda. Som så mye annet vi tror vi har suget av eget bryst, er muligens inspirasjonen hentet fra Bibelen og fra den store fortellingen, om Skaperen og Frelseren. Ikke så rart da at våre bleke kopier og etterlikninger ikke helt holder mål.

For Jesus nøyde seg ikke med noen få dager med gode venner på jorden. Han prøvde menneskerollen til fulle – et helt liv, fra start til mål. Han delte menneskenes kår, med alt det innebar. «Han var i Guds skikkelse og så det ikke som et rov å være Gud lik, men ga avkall på sitt eget, tok på seg tjenerskikkelse og ble mennesker lik. Da han sto fram som menneske, fornedret han seg selv og ble lydig til døden, ja, døden på korset.»

Det var altså ikke litt av sin overflod han ville dele med seg. Han gav alt. Han gav livet – ofret seg helt for sine venner. Og det var ikke forbeholdt noen få heldige uplukkede. Han gav seg for og til alle mennesker, helt ufortjent. Det eneste han satte som kriterium var at gaven måtte tas imot. Det er jo det gaver er til. Og hva var gaven? Den egentlige gaven var ham selv, og «alle som tok imot ham, dem ga han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.»

Hans tilstedeværelse var heller ikke en kortvarig happening. Helt siden han vant over død og grav, har han ved sin Hellige Ånd vært i og hos sine venner. Og det har han lovet å være «alle dager inntil verdens ende».

Men jeg vil ikke slippe Millionæren helt. For det er uenkelig noe flott ved historien. Og noe å lære av den, om den er aldri så tv-tilpasset. Den formidler noe fint om det å dele av sin rikdom og bry seg om andre, og hvordan slike gaver gleder både mottakeren og giveren. I vår del av verden er overflod et relativt begrep, men mange har mye.

Jeg sitter her med en brosjyre for varmpumpe. Der forteller med rene tall hvordan man putter inn 1 watt og henter 5,3 watt ut. Altså får du mer tilbake enn det du gav... Så hvem som gir og hvem som får kan være vrient å skille fra hverandre. Men åkke som: Det varmer.

Som Jesus gav seg selv for oss, ber han oss om å gi oss til hverandre og tjene hverandre, så det varmer.

Peer Rødal Haugen
redaktør

REDAKTØR/ANNONSER/FORMGIVER:
Peer Rødal Haugen
ADRESSE: Krokvn. 16, 4870 Fevik
TELEFON: 37091147 / 99261422
epost: post@peers.no

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

Jesus og barna
(Matt 19,13–15; Mark 10,13–16)
13 De bar også spedbarna til Jesus for at han skulle røre ved dem. Da disiplene så det, ville de vise seg og sa: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til.» 17 Sannelig, jeg sier dere: Den som ikke tar imot Guds rike likesom et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

Adrian Eskedal-Gasemyr
Døpt i Fjære kirke 7. des.

Maja Hosøy Novik
Døpt i Fjære kirke 21. des.

Sofia Berg-Leland
Døpt i Fjære kirke 21. des.

Kirkevalget 2009 – noe for deg?

Kirkevalget som skal foregå 13. og 14. september er historisk. For første gang skal alle landets menigheter arrangere valg samtidig med Stortingsvalget. Nytt er det også at samtlige stemmeberettigete – cirka 3,2 millioner nordmenn – bestemmer hvem som blir medlemmer av Kirkemøtet.

Det legges opp til rekordmobilisering i forbindelse med nominasjonsarbeidet denne våren. Målet er å få 30 000 medlemmer i Den norske kirke til å stille til valg. Det store antall kandidater trengs til de 1280 menighetsrådene over hele landet. Og fordi det for første gang er direktevalg til bispedømmerådene og Kirkemøtet, trengs også ca 230 gode kandidater til disse vervene.

Jens-Petter Johnsen, dir. i Kirkerådet

– Det er både spennende og viktig å stille til valg i kirken. De som blir valgt inn bestemmer hva som skal skje i kirken de hører til i og påvirker arbeidet i sitt lokalsamfunn.

Mange tenker kanskje ikke på kirken i det daglige, men ved de høytidelige anledninger som dåp, bryllup og helligdager er kirken et naturlig sted å oppsøke. I tillegg er det givende arbeid med være med på å forme den viktige samfunnsinstitusjon som kirken er i det enkelte lokalsamfunn, forteller direktør Jens-Petter Johnsen (bildet) i Kirkerådet.

Men er jeg den rette?

Hver hundrede nordmann skal i år stille til valg som medlem av et råd i kirken. Og kravet som stilles til kandidatene, er at de er medlem i Den norske kirke og over 18 år. Så er du døpt og myndig, er du en potensiell kandidat.

Det er et uttalt mål at hver femte rådsmedlem skal være under 30 år. Altså bør 6000 unge komme på listen over kandidater til menighetsråd og bispedømmeråd. Kirken vår favner alle aldersgrupper,

men har særlig fokus på barn og unge. Derfor er det viktig å få også den yngre generasjon sterkere inn i råd og styre. Også menn er særlig velkomne. I menighetsrådene i dag er kvinnene i stort flertall.

– Vi ønsker en balanse blant både kjønn og aldersgrupper for at menighetsrådene og Kirkemøtet skal være mest mulig representativt, fortsetter en engasjert kirkerådsdirektør.

Er du, eller kjenner du, en god kandidat?

Alle menigheter har opprettet egne valgteam i forbindelse med høstens valg. Hvis du har lyst til å stille til valg eller har tips om noen som vil kunne passe, kan du kontakte ditt lokale menighetskontor. Adresser og telefonnummer finner du på forsiden til www.kirken.no der du lett kan søke fram til din menighet. (kilde: kirken.no)

NESTE 28. april
materielt 15. april

www.fjæreposten.no

Døpte i Fjære menighet

Patrick Sandvik Tallaksen
Døpt i Fjære kirke 26. des.

Thomas Svenningsen
Døpt i Fjære kirke 26. des.

Alexandra Reiersen
Døpt i Fjære kirke 4. januar

Kathinka Hellestøl Hella
Døpt i Fjære kirke 4. januar

Live Sandberg Andersen
Døpt i Fjære kirke 4. januar

Gabriel Fjone Aslaksen
Døpt i Fjære kirke 11. januar

Oliver Dahl Hansen
Døpt i Fjære kirke 11. januar

– En utfordring til deg som vil være med å forme livet i menigheten

– Hvem kan sitte i menighetsrådet?
– Alle som er over 18 år og medlem i Den norske Kirke kan stille til valg for å være med i Menighetsrådet. Vi er en aktiv menighet og har bruk for alle; noen som vet hva barna kunne trenge, ungdom vet hva ungdommen savner og noen som kjenner de eldres situasjon.
– Hvordan er arbeidet organisert?
– Da Fevik Arbeidskirke ble overført til Fjære menighet, ble det opprettet et eget menighetsutvalg på Fevik og vi også menighetsutvalg på Fjære-siden.

Det betyr at menighetsrådet har møter hver andre måned og menighetsutvalgene de andre månedene. Menighetsutvalgene består av noen fra rådet og noen valgt fra menighetens andre aktiviteter. Hvert menighetsutvalg har underutvalg og komiteer av ulike slag. De består ofte av en eller to fra Menighetsutvalget og resten av spesielt ineresserte i hver enkelt områdene.

Det velges også 2 representanter fra Menighetsrådet til Fellesrådet i Grimstad.

Dette høres kanskje mye ut men en skal jo ikke gjøre alt. Vi må fordele oppgavene slik at hver enkelt får delta i det de brenner mest for. Noe dugnadsarbeid utover selve møtene er det nok også, men da er det opp til hver om de har tid eller ikke.

– Hvilke utfordringer er det å ta ta tak i for et nytt menighetsråd?

– Det er mange krefter som utfordrer kirken, både på

godt og vondt. Jeg tror selv at dersom vi begynner i det små så er det lettere å ta de større utfordringene også.

Lokalt skal vi blant annet få menighetsutvalgene til å fungere etter hensikten, vi skal ha trosopplæringsprosjektet over i regulær drift.

Vi står foran en stor demokratiseringsprosess, med et ønske og et behov for at flere engasjerer seg og stiller som kandidater. Derfor vil jeg utfordre folk til å stille til valg selv, eller foreslå andre gode kandidater.

**Bursdags-
bowling**

www.bowling1.no

Vi anbefaler at du legger bursdagen til fredager da vi har cosmic bowling.

Fra 12 år kan du også ha gokartbursdag.

– alle kan!

BOWLING1 & GOKART

Storgata 35, 4876 Grimstad Tlf.: 37 04 47 00

Luk. 7, 36-50

Kvinnen som fikk syndene tilgitt

36 En av fariseerne innbød Jesus til å spise hos seg, og han gikk inn i fariseerens hus og tok plass ved bordet. 37 Nå var det en kvinne der i byen som levde et syndefullt liv. Da hun fikk vite at Jesus lå til bords i fariseerens hus, kom hun dit med en alabastkrukke med fin salve. 38 Hun stilte seg bak Jesus, nede ved føttene, og gråt. Så begynte hun å væte føttene hans med tårene, og tørket dem med håret sitt. Hun kysset føttene hans og smurte dem med salven. 39 Da fariseeren som hadde innbudt ham, så det, tenkte han med seg selv: «Var denne mannen en profet, ville han vite hva slags kvinne det er som rører ved ham, at hun fører et syndefullt liv.»

40 Da tok Jesus til orde. «Simon,» sa han til fariseeren, «jeg har noe å si deg.» «Si det, mester,» svarte han. 41 Jesus sa: «To menn hadde gjeld hos en pengeutlåner. Den ene skyldte fem hundre denarer, den andre femti. 42 Men da de ikke hadde noe å betale med, etterga han dem begge gjelden. Hvem av dem vil da holde mest av ham?» 43 Simon svarte: «Den han etterga mest, tenker jeg.» «Du har rett,» sa Jesus. 44 Så vendte han seg mot kvinnen og sa til Simon: «Ser du denne kvinnen? Jeg kom inn i ditt hus; du ga meg ikke vann til føttene, men hun vætete føttene mine med tårene sine og tørket dem med håret sitt. 45 Du ga meg ikke noe velkomstkys, men helt fra jeg kom, har hun ikke holdt opp med å kysse føttene mine. 46 Du salvet ikke hodet mitt med olje, men hun smurte føttene mine med den fineste salve. 47 Derfor sier jeg deg: Hennes mange synder er tilgitt, derfor har hun vist stor kjærlighet. Men den som får lite tilgitt, elsker lite.» 48 Så sa han til kvinnen: «Dine synder er tilgitt.» 49 Da begynte de andre gjestene å spørre seg selv: «Hvem er han, som til og med tilgir synder?» 50 Men Jesus sa til kvinnen: «Din tro har frelst deg. Gå i fred!»

Charlottenlund

– hjelp til en ny start

Rehabiliteringssenteret Charlottenlund frister i dag en heller anonym tilværelse. Det har ikke alltid vært slik ro rundt det gamle, men nå nyoppsussede, huset nede i Fevikkilen. Spørsmålet er om det er blitt for anonymt, så anonymt at det blir glemt. For de som bor på Charlottenlund har et behov, både for å bli husket på og sett. Her bor mennesker som skal kjempe seg tilbake til livet, og finne sin nye plass i tilværelsen, sammen med andre mennesker.

 Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Det er ikke mye, om noe, som vitner om at det gamle murhuset i Fevikkilen rommer et rehabiliteringssenter for tidligere rusmisbrukere.

Trolig er det mange på Fevik som vet at Charlottenlund finnes, mange vet hvor det ligger, men det er kanskje et fåtall som vet hva som egentlig skjer der og hvem som bor der. Huset ble overtatt av Sammen om nøden (SoN) i 2004. Det gamle murhuset, som eies av Grimstad kommune, ble pusset opp på kommunens regning, både utvendig og innvendig, og er i dag et rehabiliteringssenter, primært for mennesker med en fortid med rusmisbruk. Olaf Lande har et håp om at det også i framtiden vil kunne bli et sted for mennesker med et annet rehabiliteringsbehov.

– Jeg tenker meg at vi her skal kunne tilby et trygt sted å være for enkeltmennersker eller en familie – jeg tenker på den store leiligheten nede – som har kommet i en eller annen livskrise og trenger hjelp og støtte i en kortere eller lengre periode.

Huset har fem leiligheter, hvorav en er litt større en de andre.

– Hvem er det som bor på Charlottenlund i dag?

– Nå har vi fem beboere her, i alderen 18 til 50, forteller Martha Charlotte Lande, som er daglig leder av senteret.

Hun er utdannet hjelpepleier og arbeider i full stil-

ling. Den andre ansatte er Kathrine Alsand, som er sykepleier og tilsatt i en femti prosent stilling. I tillegg til regulær arbeidstid, har de noe kveldstilsyn med stedet på hverdagene. I helgene er det fire frivillige som deler tilsynet gjennom en turnusordning.

Olaf Lande er styreleder for SoN i Grimstad, og arbeider ellers i SoN på landsplan. Han har også en del tilsyn, og står ellers til tjeneste for de to ansatte og beboerne.

I tillegg til de fem som bor på Charlottenlund idag, har SoN også en oppfølgstjeneste overfor tidligere beboere.

– Hvilken livssituasjon er de i, de som bor her i dag?

– Som sagt er vi et rehabiliteringssenter, og beboerne er i gang med et program som har som mål å føre dem tilbake til en tilværelse hvor den kan klare seg selv i en rusfri tilværelse. De velger selv helt fritt når de ønsker å flytte ut.

De bor her altså ikke under tvang. De er ute av rusen og skal og vil tilbake til samfunnet for å kunne greie seg på egen hånd. – Vårt fokus er å hjelpe dem til å greie det, komme dit. Det er det vi vil bidra med – en jobb vi mener vi har gode ordninger og forutsetninger for å greie, hevder Olaf.

Rehabilitering

– Da vi startet opp i 2004 var det et annet klientell her. Da hadde Grimstad kommune behov for hjelp med de tunge rusproblem, som fremdeles levde med rus. Vi sa oss villige til å hjelpe med det,

selv om det var veldig krevende. Så da Ekelund i Frivollveien i Grimstad sto klart, ville vi konsentrere oss om rehabilitering. Til dette har vi utarbeidet trygge og gode ordninger, i samarbeid med helse- og sosialtjenesten i Grimstad kommune. Kommunen har behovet, vi har tilbudet, og vi synes det er veldig hyggelig at vi i det frivillige arbeidet kan samarbeide med det offentlige på denne måten.

Martha Charlotte og Kathrine understreker også dette at samarbeidet med helsesektoren i kommune er veldig tett og godt, og at de gjennomgående arbeider i samråd med den faglig kompetanse som finnes i det kommunale apparatet.

– Hva er det de som bor her trenger hjelp til?
– Å, det kan være alt mulig – store og små oppgaver, forteller Kathrine. – Fordi de mangler nettverk og har store huller i erfaringsgrunnlaget sitt, er det mange oppgaver som blir vanskelige eller som de kvier seg for. Det kan være ting som andre ikke tenker på som vanskelig i det hele tatt, gå i banken eller til tannlegen for eksempel. Helt hverdagslige gjøremål kan være uoverstigelige hinder. Når de spør og graver er det vår oppgave å svare så godt vi kan eller rett og slett være med dem, følge dem, dit de skal for å få utført forskjellige ærend.

Mange kan slite med angst og utrygghet, og det kan gå på ensomhet, som følge av mangel på nettverk. Da er det vår oppgave å hjelpe dem å få

på plass de byggesteinene som skal til for å få tilværelsen til å fungere og bli god for den enkelte. Det handler blant annet om å hjelpe dem å komme i kontakt med enkeltpersoner og fellesskap hvor de kan få tilhørighet og støtte. Når de spør og graver blir en ofte overrasket over hva de går og bære på og grabler på, fordi de ikke har hatt noen å snakke med om disse tingene.

– Hvor lenge bor de her?
– Det varierer. De bestemmer jo også selv når de er klar for å ta neste steg og stå på egne ben, men til nå er det vel opp mot tre år, forteller Martha Charlotte.

En utfordring

– Hva er det kirka på Fevik, eller andre menigheter, eller mennesker i nærmiljøet på Fevik, kan gjøre, som de i dag ikke gjør?

Det blir en liten tankepause rundt bordet.

– Det var jo flott at Fevik kirke tenkte på oss da de

noen år tok inn kollekt til Charlottenlund på julenattneén. Kronene var en ting, men det var med på løfte oss fram og gjøre oss mer kjent, sier Olaf.

– Overfor den ekelte som bor på her på Charlottenlund, kan det for eksempel være å tenke om det er aktiviteter og arrangement i kirka eller anbler på, fordi de ikke har hatt noen å snakke med om disse tingene.

– Her finnes mange mulige små oppgaver for den som har lyst til å bruke litt tid sammen men en eller flere av beboerne våre, supplerer Kathrine.

– Det kunne for eksempel tenkes at en kom hit og arrangerte noe rundt en kopp kaffe, eller at en går sammen på bowling eller drar på fisketur – ja, det å invitere dem med, gå med dem, på fritid, kirke tenkte på oss da de

musikk – i det hele tatt finne møtepunkt i felles interesser. – Og til dette trenger dere flere frivillige?

– Ja, Vi har fire frivillige som deler på helgetilsyn, forteller Martha Charlotte. I tillegg har vi en fem personer som ikke er med i noen turnus, men stiller opp innimellom, og som vi kan kalle inn til spesielle oppgaver.

– Men til kontakt med den enkelte beboer, i form av samvær på huset eller på aktiviteter utenfor huset, hadde det vært kjempeflott om flere kunne tenke seg det.

Det er alle tre skjønt enige i. – Hva tror dere det er som eventuelt hindrer kontakten mellom de som bor her og mennesker i nærmiljøet? Tror dere det kan være redsel eller frykt for noe ukjent?

Martha Charlotte og Kathrine tror at mye bunner i manglende kunnskap fra begge parter, eller en at en vegrer seg for å trenge seg på. I tillegg kan kanskje manglende kunnskap også gi seg

utslag i uvilje mot å engasjere seg i denne typen oppgaver.

– Og det er jo på samme måte for dem som bor her, som ikke tør å ta kontakt, selv om de ønsker seg venner og fellesskap å høre til i.

– Så det kan rett og slett være at en sitter på hver sin kant og ikke tør, men gjerne vil...og så blir det ikke til noe..?

– Dessverre tror jeg nok at det mye er tilfelle, sier Kathrine, og lar dermed en oppfordring gå ut til Fjærepstens lesere.

Slik bør det jo ikke være. Kanskje er det noen nå tenker at dette kunne være noe for meg – som her ser konturene av en meningsfull oppgave. Utsagnet "en fremmed er en venn du ikke enda har møtt" gjelder trolig sikkert også på dette området. Vi bor i hverandres nabolag, og har alle noe å vinne på å lære hverandre bedre å kjenne.

Fakta

• **Charlottenlund drives av "Sammen om nøden" (SoN), som har sitt hovedkontor i Grimstad. Herfra distribueres mat og div. andre "ikke mat"-artikler til alle SoN-prosjektene.**
• **SoN har sitt utspring i det arbeidet Olaf Lande startet i1994, som et dag- og aktivitetssenter, mot rus, vold og kriminalitet, kjent som T5.**
• **I 2002 startet han prosjektet "Sammen" i samarbeid med IOGT, som er overbygningen for de nå 11 aktive SoN-prosjektene rundt i landet.**
• **Nasjonalt får prosjektet støtte fra departementet. Bak hvert lokale SoN-prosjekt står det en rekke organisasjoner, institusjoner, menigheter, enkeltpersoner og næringsliv på stedet sammen med politi og det kommunale helsevesen.**
• **Økonomi til driften av Charlottenlund kommer fra kommunen.**

fra den nye salmeboka

Salme nr 57 i Salmebok 2008 er en salme for Lanfredag og Påskeaften. Den har både tekst og melodi av Krstin Solli Schøien, som også er representert med salmen «Her er jeg Herre, med min ånd for dine øyne (nr 224), i tillegg til melodien til «Herre, din jord bærer mat nok for alle», med tekst av Vidar Kristensen.

VI SETTER OSS STILLE OG HUSKER

Vi setter oss stille og husker.
Gudsriket er en gåte.
Langfredag og påskeaften.
Påske er tid for å gråte.

De kom med soldater og tok deg.
Gudsriket er en gåte.
En natt i Getsemanehagen.
Langfredag er tid for å gråte.

Og Peter som var din disippel.
Gudsriket er en gåte.
Han sa at han kjente deg ikke.
Påske er tid for å gråte.

De gav deg en kongekappe.
Gudsriket er en gåte.
De lo av deg, hånte og slo deg.
Påske er tid for å gråte.

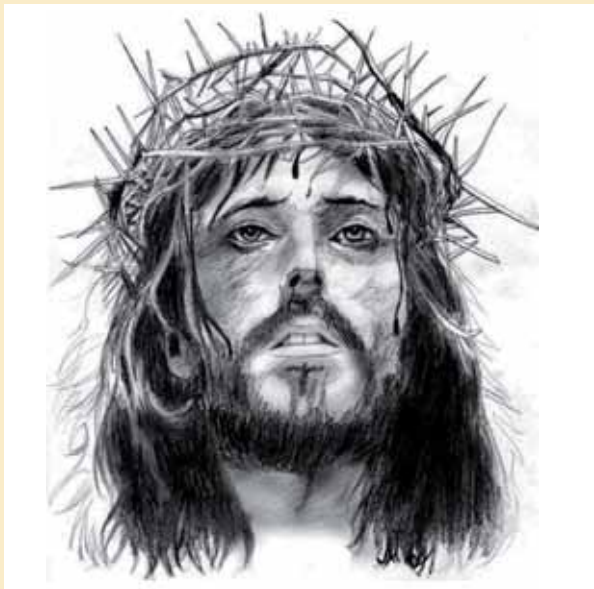
De flettet en krone av torner.
Gudsriket er en gåte.
Og presset den ned på ditt hode.
Påske er tid for å gråte.

De naglet deg fast til et korstree.
Gudsriket er en gåte.
Med spiker i hender og føtter.
Påske er tid for å gråte.

Og forhenget revnet i templet.
Gudsriket er en gåte.
Og solen på himmelen sluknet.
Påske er tid for å gråte.

Så bar de deg død til graven.
Gudsriket er en gåte.
De trodde du døde for alltid.
Påske er tid for å gråte.

Langfredag og påskeaften.
Påske er tid for å gråte.
Vi setter oss stille og husker.
Gudsriket er en gåte.

At Arne Johan Ribe også trakterer gitaren, var det kanskje noen som ikke visste, men den prateglade pensjonerte rørleggeren spiller på mange strenger.

Frivillig for Charlottenlund

Arne Johan Ribe spiller på flere strenger. Blant annet har han meldt seg som frivillig medarbeider på Charlottenlund.

Fra han var postmann på Fevik, er han godt kjent og kjent av mange – aktiv i Båtforeninga og båthavna, entusiast i Arendalsbanens Venner, dugnadsmann i Fevik kirke, i Express og andre steder. Nå på vinteren har han også litt snøbrøyting.

– Jeg er 72 år, og fløten er jo tatt, men jeg er oppe og går enda, og en må jo prøve å få med seg det en kan.

– Hvordan kom du borti Charlottenlund og Sammen om nøden (SoN)?

– Jeg har noen strofer baki bakhodet jeg ofte kommer tilbake til, fra en sang av Carl Hjalmy, en uteligger som skreiv mange sanger og var på Norsktoppen – han døde for noen år siden. «Jeg er en lasaron og uteligger; kan hende har du sett meg på din vei. Og du så kun en vemlig sliten tigger, men tenk, jeg er et menneske, også jeg,» siterer Arne Johan.

– Jeg drev rørleggerbutikk i Froland, og da hadde jeg i mange år mye kontakt med en kar som sleit med psykiske problemer. Det starta mest for å hjelpe en kamerat. Men så ville kommunen at jeg skulle være støttekontakt for mannen, og det var jeg da i en femten år, til han døde. Da var det at ei som jobba i Sammen om nøden som spurte om jeg kunne tenke meg og

være med som frivillig på Charlottenlund. Så tenkte jeg at nå hadde jeg jo noe tid der som jeg kunne bruke til slikt, så jeg svarte at jeg kunne jo prøve det.

Arne Johan ser klare likheter mellom psykisk lidelse og rusmisbruk.

– Jeg hadde fått noe erfaring i den støttekontaktjobben som jeg tenkte jeg kunne bruke i møte med rusmisbrukere som skal lære seg å klare livet på egenhånd.

– Hva vil det si å være frivillig arbeider på Charlottenlund?

– Så langt er vi fire stykker som har vakt hver vår helg en gang i måneden – frivillige og ulønna. De ansatte er der til utpå ettermiddagen fredag, så kommer jeg på kvelden og ser at alt er greit. Da har vi hatt kontakt tidligere på dagen for å høre om det er noe spesielt vi må vite. På lørdagen er jeg innom på formiddagen og kvelden. Om sommeren er jeg gjerne innom tre eller fire ganger om dagen. Beboerne har nummeret mitt på ei liste på veggen og vet at de kan ringe til meg dersom det er noe. Så på søndagen, når vakta er slutt, skriver vi eventuelle kommentarer, så alt er veldig ordna og skikkelig.

– Hvordan er den personlige kontakten din med de som

bor på Charlottenlund?

– Det er jo ikke alle som liker å prate, men der er noen innimellom som liker godt å ha en prat, og så hender det jo at en får gnavt seg igang med et tema eller noe, eller de ber meg inn på en kopp kaffe. Jeg er jo ikke pålagt noe sånn, men jeg prater gjerne med hvem som helst. Jeg sier det når jeg besøker de borte på Feviktun, at «jeg har hatt sukkersyke i tjuefem år, minst, men nå har jeg fått den andre sykdommen.» «Å,» sier de, «hvilken sykdom er det?» «Pratesyka,» sier jeg.

Kona nikker og smiler borte i kroken:

– Joda, det stemmer det.

– Hva tror du det er som gjør at mange kvier seg for å gå inn i et slikt arbeid, er det redsel?

– Ja, det kan jeg godt tenke meg. Men det må jeg si, at etter at Lande og folka hans kom ned her er det blitt helt annerledes. Før turde ikke foreldre ha ungene sine forbi der om kvelden. Folk var redde. Sånn er det ikke lenger. Det tunge rusmiljøet som var der for noen år siden helt vekk.

Naboene sier at de merker ingen ting lenger. Nå er det under skikkelig kontroll, og i forhold til før, er det ikke til å kjenne igjen. Hvor skal de gjøre av seg om ikke noen forsøker å begynne å hjelpe de? Det er bare det at de trenger et tilsyn, og de som er der nå skjønner at vi er der for å hjelpe dem.

– Hva synes du du har igjen for dette engasjementet selv?

– Det gir meg litt det at jeg gjør noe som andre ikke gidder. Så avlaster jeg noen som strever fælt med dette. Og så ligger det veldig mye i bakhodet det som jeg sa at «jeg er et menneske også jeg». Ens nærmeste kunne jo ha vært der – det er ingen selvfølge at en har sluppe klar med sine egne barn.

KVELDSGUDSTJENESTE

onsdag 25. februar innleder fastetiden i Fevik kirke. Her blir det mye sang og musikk. Prokor skal synge, og det blir flere musikkinnslag. Kirsti Pedersen Haugen leder det musikalske, og kapellan Oddvar Tveito er liturg og prest. Vi vil synge både nye og gamle salmer. Og det blir nattverd.

4-ÅRSBOKA

15. mars blir det en ny «Sammengudstjeneste», både i Fjære og Fevik kirke. Disse gudstjenestene synes å passe godt for alle, men det er barna som har et hovedfokus. Og denne gang blir det utdeling av 4-årsboka. Vi håper at alle 4-åringene kommer, sammen med mamma og pappa, eller andre som står dem nær. Besteforeldre og faddere er særlig velkomne.

SALMEKVELD

Søndag 15. mars kl. 19.30 er det salmekveld i Fjære kirke.

Fjære kammerkor og Lillesand kantori med solister ønsker velkommen til en spennende salmekveld. Vi vil synge sammen et utvalg av salmer fra den nye salmeboka. Solister: Vidar Øvland, Helge Spilling, Sax: Frida Øvland. Piano og dirigent: Andrea Maini og Tim Harry Blomberg. Kollekt til musikkalsk arbeid i menigheten. Musikalsk ansvarlig: Andrea Maini

VÅRJAZZ

22. mars kl. 20.00 blir det en swingende kveld i kirka. Kirsti P. Haugen på tangenter, sammen med husbandet bestående av Svein Haugen på perkusjon, Trygve Songe på bass og Hans Kjelløkken på gitar står for musikken. Kveldens gjest er Siri Halvorsen Narvestad. Bevertning og kollekt. Arr. er Fevik kirke.

HISTORIEVANDRING

29. mars blir det historievandring etter gudstjenesten. Tanken er at noen som kan mye om Feviks historie tar oss andre med rundt i Fevikområdet. Vi vil lytte til hva de har å fortelle. Leder for dette er Bent Sætra.

Påskens gudstjenester

Gjennom hele påsken har vi den flotte altertavla i Fjære kirke som understreker påskebudskapet. Offerskapet rundt bordet, offeret på korset, seieren påskemorgen er malt for våre øyne og hjerter. Påska med sine ulike dager og hendinger forteller oss om kjærligheten som er sterkere enn døden. Velkommen til påskefeiring i Fjære menighet, både i Fevik og Fjære kirke! Det blir mange fine gudstjenester både i Fjære og Fevikkirke i påska – og det blir mye flott sang og musikk. Her er kort presentasjon av noen av gudstjenestene.

PÅSKEVERKSTED

Fevik: Tirsdag 31. mars er det påskeverksted! Det begynner kl. 17.00 Her deltar Elle Melle. Samlingen er åpen for alle. Det legges særlig vekt på at barna skal ha det fint. Og det vil bli laget påskepynt og bli sunget påskesanger. Det serveres også enkel og rimelig middag.

SAMMENGUDSTJENESTE

Fjære: Palmesøndag er det "Sammen"- gudstjeneste. Da samles vi små og store på denne innledende søndagen til påskeuka. Vi feirer at Jesus er konge og rir på eselet inn i byen og vi hyller han med greiner og sang. "Elle Melle" blir med og synger, søndagskolene er med på gudstjenesten. Kirsti Pedersen Haugen leder det musikalske og Helge Spilling er prest.

PÅSKEMÅLTID

Fjære: Skjærtorsdag er det gudstjeneste kl. 11.00 med måltidet og fellesskapet i fokus. Jesus som gir seg selv til oss andre med rundt i Fevikområdet. Vi vil lytte til hva de har å fortelle. Leder for dette er Bent Sætra.

tor. Det blir ekstra sang og musikk som leder inn i undring og ettertanke over Jesu offer og kjærlighet.

Fevik: Skjærtorsdag har i to år nå hatt påskemåltidet som tema i Fevik kirke. Nattverden ble innstiftet i rammen av det jødiske påskemåltid. Denne kvelden, kl 19.00, vil vi dekke bord i kirken. Vi vil synge sammen og lytte til tekster fra Bibelens påskefortellinger. Kirsti Pedersen Haugen vil lede det musikalske, sammen med Eli Anne Haugen og Linn Kronheim. Oddvar Tveito er prest. Det blir servert middag under samlingen. Dette passer veldig godt for både barn og voksne.

PASJONSGUDSTJENESTE

Fjære: Langfredag er det pasjonsgudstjeneste der Jesu lidelse er i sentrum. En mediativ og stille gudstjeneste der hele lidelseshistorien blir lest, alterskapet er lukka og alteret har mindre pynt og lys enn vanlig. Andrea og Oddvar har ansvar også for langfredagen, sammen med Kjell Olav og musikere. Det er ikke gudstjeneste i Fevik langfredag.

PÅSKENATTSMESSE

Fjære: Påskeaften er det igjen påskennattsmesse. Vi hadde dette også i fjor, og mange kom for å feire overgangen fra mørke til lys. Gudstjenesten starter kl. 23.30, i en mørk kirke, påskelyset blir tent, alle får utdelt et lite lys hver som blir tent, og kirka fylles av lys, den gamle påskelovsangen blir sunget, vi feirer nattverd og gleder oss over livets seier over døden. Det blir en forsangergruppe og ekstra musikk og sang på denne gudstjenesten som ledes av Helge Spilling, Andrea Maini og Vidar Øvland.

Påskermorgen på Hasseltangen.

Foto: Arne Martin Gimse

1. PÅSKEDAG

Fjære: Påskedag er det høytidsgudstj. i Fjære kirke kl.11. Gleden over Jesu oppstandelse og nærvær i sin menighet feires med de kjente og kjære påskesalmene som "Påskemorgen slukker sorgen", "Deg være ære" og andre. En festgudstjeneste med påskeliljer og musikk som understreker gleden og livet. Andrea Maini er musikalsk ansvarlig og Helge Spilling er prest – og trombonespiller...

Fevik: Påskemorgen

ved soloppgang på Hasseltangen er tradisjon. Også i år inviterer vi til å synge påskesalmer i soloppgangen og lytte til påskedagens evangelium.

Kl 11 samles vi i kirken til påskedagsgudstjeneste. Dette er nok kirkens viktigste og største dag. Hele vår tro hviler i at Jesus lever. Så denne påskedag blir det mange sangkrefter og en festgudstjeneste. Etter gudstjenesten er

det tradisjon at vi samles utenfor kirken og spiser sveler og kirkekaffe. Kirsti P. Haugen leder det musikalske og Oddvar Tveito er prest.

PÅSKEN I ORD OG TONER

Fjære: 2. påskedag om kvelden, er det "Påskene i ord og toner". Dette har blitt en årlig tradisjon i Fjære og det blir også i år mye fin sang og musikk. Kvelden blir en vandring gjennom de ulike dramatiske hendelsene som utgjør påskebudskapet, fra palmesøndag til påskedag, gjennom lidelse og død til seier og glede. Mange ulike solister fra menigheten blir med, sammen med diverse musikere; Frida og Vidar Øvland, sax og sang, Leiv Erik Larsen synger, Gabriele Gonzales spiller fiolin o.a. Andrea Maini er ansvarlig musikalsk for 2.påskedag i år, og Helge Spilling blir med som prest, - og sanger.

Gudstjenesteoversikt

Fjære kirke

25.02.	20.00	Minikonsert i Fjære Kapell. Unge talenter
01.03.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
08.03.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
15.03.	11:00	Sammen-gudstjeneste v/ Helge Spilling. Utdeling av 4-årsbok Sangkveld
15.03.	19.30	m/ Fjære Kammerkor og Lillesand Kantori.
22.03.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
29.03.	11:00	Gudstjeneste v/Svein Lilleaasen
05.04.	11:00	Konfirmasjonsgudstjeneste v/Helge Spilling
09.04.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
10.04.	11:00	Pasjonsgudstjeneste v/Oddvar Tveito
11.04.	23.30	Påskennatts-gudstjeneste v/Helge Spilling
12.04.	11:00	Høytidsgudstjeneste v/Helge Spilling
13.04.	19.30	Påskene i ord og toner
19.04.	11:00	Gudstjeneste v/Inger Øybekk
25.04.	12:00	Konfirmasjonsgudstjeneste v/ O. Tveito
26.04.	10:00:	Konfirmasjonsgudstjeneste v/ O. Tveito
	12:00	Konfirmasjonsgudstjeneste v/ O. Tveito
26.04.	11:00	Gudstjeneste på Veråsheia v/Peer Haugen

Fevik kirke

01.03.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
15.03.	11:00	Sammen-gudstjeneste v/Oddvar Tveito Utdeling av 4-årsbok
22.03.	20.00	Vårjazz
29.03.	11:00	Gudstjeneste v/Inger Øybekk
09.04.	19.00	Påskemåltid. Oddvar Tveito
12.04.	11:00	Høytidsgudstjeneste v/Oddvar Tveito
19.04.	11:00	Samtalegudstjeneste v/Oddvar Tveito og Ingvild Wangensteen

Helge Flaath (46) vet hva det vil si å miste noen. I oktober døde kona Anne av kreft. Han mistet sin livsledsager, venn og støtte. Barna mistet sin omsorgsfulle mor. Det ble en dramatisk forandring i livet for alle i famiien. At far og barn likevel nå står støtt sammen, mener Helge skyldes at de fra første stund valgte å være åpne om situasjonen, og at barna hele veien fikk følge mammas sykdomsforløp. Helge håper han gjennom denne erfaringen har noe å tilføre i sin nye jobb som kirketjener i Fjære kirke.

”Åpenhet har vært en god hjelp

 Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Når jeg spør ham om hvem Helge Flaath er, kommer han forholdsvis fort fram til at han ble enkemann i oktober 2008, og jeg aner signalet: Dette er viktig, og det er greit at vi snakker om det.

At han så har søkt og fått jobben som kirketjener, med begravelser og møte med sorgen som del av arbeidsdagen, forteller også noe.

– En får jo et litt annet perspektiv over livet, at det er både sårbart og uforutsigbart. Og så vil en jo gjerne bety noe, og jeg har jo gjort noen erfaringer som kanskje kan komme til nytte, sier Helge.

Kreften slår til

Anne fikk diagnosen hjernesvulst i begynnelsen av fe-

bruar 2007. Signalet kom som et epilettisk anfall. Etter operasjon prøvde en både stråling og cellegift, men den virket ikke som annet enn lindrende og utsettende. Som ved så mange kreftsykes historier, ble det opp- og nedturer. Helge pleide kona hjemme helt til det siste.

– Det ble etterhvert altopp-slukende for oss. Det var krevende, men sånn skal det være, slår han fast.

Bare de siste ukene måtte han ha hjelp fra hjemmesykepleien. Dermed fikk også de tre barna, som da var sytten, femten og ti, følge mammas sykdom på nært hold, og de fikk hele tiden vite beskjed om hvordan det sto til. De skulle ikke behøve å lure på noe. At dette var alvorlig, og at mamma kunne dø at sykdommen, fikk de vite straks.

De ble hele tiden tatt med i hva legene hadde sagt og hva vi kunne forvente.

– Mange mener at barn ikke skal involveres så sterkt i slike hendelser, men vi valgte å ta dem med fra første stund, selvsagt litt tilpasset etter alder, men vi ville ikke skjule noe, og prøvde å være mest mulig åpne og ærlige, forteller Helge.

– Det har vi hatt veldig mye nytte av. Savnet er der, men sorgen har vi båret på lenge. Jeg mistet jo kona litt etter litt. Selv om vi ikke hadde fått den endelige beskjeden, så så jeg at hun ble dårligere og dårligere. Jeg opplevde meg selv i en underlig dobbeltrolle, der jeg måtte planlegge for muligheten at hun ikke ville klare seg, og at vi ville få et liv uten henne, samtidig som jeg håpet på og ba om et under.... Men jeg måtte jo forholde meg til realitetene.

– Når visste barna at mamma ville dø?

– To, tre uker før hun døde. Den mandagen hun døde, var vi der alle sammen i senga hennes. En for en fikk barna være alene med henne og snakke ut om alt, vel vitende om at de aldri ville få snakke med henne igjen. Der var ikke noe ugjort eller usagt. Det var en forferdelig tøff prosesse å se sin egen mamma dø. Men i ettertid er jeg ikke i tvil om at det var riktig. Åpenheten og ærligheten har vært en god hjelp og gjort sitt til at vi har kommet oss så godt på beina igjen etterpå, slår han fast.

– Vi har alltid prioritert barna og brukt mye tid til samvær med dem. Ei stund hadde jeg plass i menighetsrådet og Anne i lokalpolitikken. Da vi så at det ble for mye, kutta vi ut alle slike verv. Det fikk vi ta opp igjen senere, tenkte vi. Slik ble det ikke. Livet tar noen vendinger i blant. En tror det skal bli sånn og sånn, og så blir det ikke slik. Jeg tar ikke noe som en selvfølge lenger.

Helge må rose barna sine, som han synes har vært helt fantastiske både under sykdommen og etterpå. Nå som han er aleine med dem viser de en rørende omtanke for pappa, og er en god støtte for ham.

– Ikke slik at jeg klammer meg til dem – de skal leve sitt liv og min oppgave er å gjøre de mest mulig i stand til å stå på egne ben.

Bønnen

– Hva har denne hendelsen gjort med deg?

– Den har helt klart forandret meg. Helt til dette rammet Anne og oss, hadde vi surfet på en rosa sky. Alt hadde vært en opptur, med lite motgang i livet. Men plutselig ble det veldig mye. I løpet av

halvt annet år, under Annes sykdom, opplevde vi åtte dødsfall nær oss, blant familie og venner.

– Jeg har aldri bedt så mye som i denne tida, forteller han.

– Hva ba du om?

– Vi ba om et under... og jeg må si at det fikk vi, selv om vi hadde håpet det skulle vare lenger. På sommeren ble Anne bedre, som gjorde at familien fikk en ganske god siste sommer sammen. Og en annen ting: Jeg har ikke noen bitterhet. Det er litt overraskende, for det ville kanskje vært naturlig, men sånn er det ikke.

– Så du mener at det har skjedd en forandring med deg også?

– Ja, det har jo det. Det har nok med det å gjøre, som vi sa, at mamma levde lykkelig, hun døde lykkelig og nå er

Jeg tar ingenting for gitt lenger

Helge (46)

hun lykkelig, og da kan ikke vi forlange noe mer.

Det er ikke tvil om at en kjær venn og støtte er borte, slik Helge skildrer kona, som han traff da hun var 16 1/2.

– Hun var et forbilde for oss og hun hadde en veldig påvirkning på alle oss i familien. Jeg kan aldri huske at hun snakket negativt om noen, selv når hun fikk uberettiget kritikk. Det er en fantastisk egenskap. Hun så alltid det positive i andre mennesker, og hadde en spesiell toleranse og romslighet, forteller Helge, og må innrømme at han blir litt rørt når han snakker om disse tingene. Men han vil gjerne dele sin historie med dem som leser Fjæreposten, og håper det kan være til hjelp for noen.

– Da sykdommen rammet ble hun ikke bitter eller sint heller. Når jeg spurte: "Hvorfor deg?", svarte hun: "Hvorfor ikke? Hvorfor skulle jeg gå fri?". Ikke en gang under sykdomsforløpet klagde hun.

Mens hun levde var det ikke bare for familien Anne fikk bety mye. Hun var sondaagsskolelærer både på Nedenes og på Fredheim bedehus i Somsveien, og i begravelsen hennes kom det inn en stor takkengave til søndagskolen.

– Jeg vet hun betydde mye for mange, minnes Helge.

– Tenker du noe på et gjennsyn en gang?

– Ja, det er vi klare på hele familien, at vi skal sees igjen, og at det skal bli godt. Det

kan jo høres litt rart når der ikke skal være noe savn når vi møtes, men likevel, vi tror helt bestemt på at vi en gang skal sees igjen.

Alene

– Hvordan er dagene nå?

– For meg har det vært veldig viktig å komme ut og treffe folk igjen, selv om jeg ikke på noen måte flykter fra hjemmet. Jeg tror dert er farligere å bli låst i sorgen og ikke unne seg glede i det livet som skal leves videre. Det var godt å bli ferdig med jula. Alle så fram til et nytt år og å komme videre. Men selvsagt har det vært mørke dager, og når jeg rydder og flytter litt, så dukker det fram minner. Savnet vil være en del av livet, men sorgen må ikke bli noe en dyrker.

– Hva gjør du når dagene blir mørke?

– Hva går fritida med til?

– Det blir mest hus og familie. Det er sånn at når ungene har det greit så har jeg det greit. Men det er mye som skal gjøres i et hus. Helge innrømmer at det er noen utfordringer med matlaging og klesvask. Stort sett går det greit, selv om et par plagg har forandret størrelse...

Fritid har han aldri hatt nye av og er vant med å arbeide. Han vokste opp på gård og fikk tidlig lære å arbeide og ta i et tak.

– Det var å grasse hele sommeren det. Mye jobb, men det var greit det, konstaterer han.

Ved siden av full jobb har han hatt en avløserjobb i mange år, som han kanskje tar opp igjen. Ellers har familien alltid hygget seg med båten på turer i den nære skjærgården.

Hjemmekjær som han er, blir det mellom Arendal og Grimstad, men det er jo midt i smørøyet det, understreker han. Han har heller ingen store reisedrømmer, men trives godt i de nære omgivelsene.

For noen år siden var han med å kjøre FMU-bussen, og det skal han ta opp igjen. Han har to jenter som er med i FMU, så han synes det er kjekt å kunne bidra med litt praktisk der.

Jobbskifte

Helge er utdannet i landbruket, men visst tidlig at broren ville overta gården hjemme, og Helge håpte på et eller annet landbruksrelatert yrke. Men via via ble det landbruksmaskiner som ble jobben. Der måtte han ofte være problemløser. Til tider ble det veldig mye jobbing, og behov for å ta seg inn igjen hjemme. Han jobba mye i det arbeidet han hadde, og et visst stress var det forbundet med det. Da livet brått tok en ny vending, var

han klar et skifte til noe som var nærmere hjemmet, med mulighet for å være mer tilgjengelig for barna.

– Det var litt pussig; i samme avisa som Annes dødsannonse sto, sto også annonsen om denne stillinga som kirketjener var ledig. Jeg tenkte med en gang, at der skal jeg søke. Og uka etter begravelsen, da ting hadde begynt å roe seg, tok jeg kontakt.

– Det kjennes veldig riktig dette her. Selvsagt har jeg gått mange runder både meg selv og ungene, og andre. Jeg hadde jo fått revet bort en viktig platform på hjemmebane, og da begynne å gjøre noe med den andre trygges platformen – jobben din, det kunne bli litt mye. Men jeg har slått meg veldig til ro med dette valget, og det kjennes godt.

Fritid

– Hva går fritida med til?

– Det blir mest hus og familie. Det er sånn at når ungene har det greit så har jeg det greit. Men det er mye som skal gjøres i et hus. Helge innrømmer at det er noen utfordringer med matlaging og klesvask. Stort sett går det greit, selv om et par plagg har forandret størrelse...

Fritid har han aldri hatt nye av og er vant med å arbeide. Han vokste opp på gård og fikk tidlig lære å arbeide og ta i et tak.

– Det var å grasse hele sommeren det. Mye jobb, men det var greit det, konstaterer han.

Ved siden av full jobb har han hatt en avløserjobb i mange år, som han kanskje tar opp igjen. Ellers har familien alltid hygget seg med båten på turer i den nære skjærgården.

Hjemmekjær som han er, blir det mellom Arendal og Grimstad, men det er jo midt i smørøyet det, understreker han. Han har heller ingen store reisedrømmer, men trives godt i de nære omgivelsene.

For noen år siden var han med å kjøre FMU-bussen, og det skal han ta opp igjen. Han har to jenter som er med i FMU, så han synes det er kjekt å kunne bidra med litt praktisk der.

Helge håper at han i arbeidet i kirka og på kirkegården kan være til hjelp for andre som kjemper med sorgen og savnet etter en de har mistet.

– Mange av dem som ferdes på kirkegården synes kanskje det er letter å snakke med oss som jobber der enn å ta kontakt med presten eller andre i kirka.

En av grunnene til at Helge søkte denne jobben, var nettopp et ønske om å kunne bety noe i den sammenheng.

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon i 2009 setter fokus på fattige menneskers møte med klimaendringene. Klimaaksjonen "SOS fra sør" tar på alvor at fattige mennesker sender ut sine nødrops om mer tørke, flom og ekstreme værforhold. Den 31. mars vil bøssebærere fra Fjære menighet gå fra dør til dør og samle inn penger til ofrene for klimaendringene.

– Flommen i fjor var den største jeg kan huske. Vannet steg her på øya og folk satt på takene og ropte på hjelp. Hvis naturkatastrofene blir flere og sterkere, vil det ramme oss hardt, sier Asha fra Bangladesh, en av mange som roper SOS, og ber oss ta klimatrusselen på alvor.

Mens vi i den rike delen av verden kan forebygge og forsikre mot naturens ødeleggelser, står mennesker i fattige land i fare for å miste alt når katastrofen rammer.

Derfor går penger fra årets fasteaksjon blant annet til å gjøre fattige i stand til å møte mer ekstremt vær. I flomutsatte områder som Bangladesh innebærer det blant annet treplanting, som hindrer at verdifull jord skylles bort når flommen rammer. Dessuten sikres hus mot flom og det opprettes lokale krisegrupper som har ansvar for flomvarsling og redningsarbeid når katastrofen skjer.

I Kenya, som rammes av hyppigere tørke, støtter Kirkens Nødhjelp prosjekter som samler og lagrer regnvann til tørre perioder. Dessuten dyrkes planten jatropha som trives i tørre områder og som gir biodrivstoff, velegnet til strømaggregater og biler.

Klimaendringer er tvunget stadig høyere opp på dagsorden i den vestlige del av verden, og Kirkens Nødhjelp ønsker å markere at klimaendringer er et rettferdighetsspørsmål. Vi som bor i den rike del av verden bidrar mest til endringene i klimaet og har derfor et spesielt ansvar for å lytte til SOS-ro-pene fra fattige mennesker.

Ta derfor godt i mot bøssebærerne fra Fjære menighet når de banker på din dør! Du kan også støtte aksjonen gjennom givertelefon: 820 44 088 (175 kroner) eller via kontonummer 1594 22 87493

Ashas ark

Når flommen river bort hus og eiendeler, kaster **Asha (17)** (bildet) seg i en båt for å berge folk og fe. I 2009 setter Kirkens Nødhjelps fasteaksjon fokus på hvordan fattige mennesker rammes av klimaendringene. 35.000 bøssebærere over hele landet viser tirsdag 31. mars sitt engasjement. Fjære menighet deltar i aksjonen.

Klimaendringer i Bangladesh

- Man regner med at klimaendringer fører til mer langvarige flommer og hyppigere tørkekatastrofer i Bangladesh.
- De største flommene legger opp til to tredeler av landet under vann.
- Bangladesh er et av verdens fattigste og tettest befolkede land. Folk har begrensede ressurser til å tilpasse seg klimaendringene.
- Frem mot år 2100 kan havstigning legge 18 prosent av landet under vann og gjøre store områder ubrukelig for jordbruk fordi saltvann trekker inn i jordsmonnet.

En av dem som rammes hardt av følgene fra klimaendringene er Asha. Hun bor på øya Manushmarar midt i den store elva Brahmaputra nord i Bangladesh. De 20 000 innbyggerne på øya er vant til flommen som kommer hvert år. Men på grunn av klimaendringene har elva blitt både større og sterkere de siste årene. Og konsekvensene er dramatiske. Når elva stiger, borer vannmassene seg inn i sanden og river med seg store biter av øya.

– Flommen i fjor var den største jeg kan huske å ha opplevd. Mange naboer mistet husene sine og alt de eide. Det var vondt å se, forteller Asha (17). Den unge jenta er med i en av ungdomsgruppene på øya som trår til i redningsarbeidet når det er flom. Reddet folk fra taket

Asha, eller Ashamoni som hun egentlig heter (har ikke etternavn), bor på sandøya Manushmarar i Bangladesh. Hun deltar i kampen mot klimaendringene og bidrar blant annet med treplanting i regi av organisasjonen RDRS som er Kirkens Nødhjelps partner nord i Bangladesh.

Asha forteller at vannet nådde henne helt opp til hodet under fjorårets flom. Ungdommene måtte bruke båter for å redde folk som hadde klatret opp på taket og ropte etter hjelp.

– Vi slet med å finne nok

båter til å redde dem, men til slutt fikk vi heldigvis fraktet alle til et trygt sted. Deretter dro jeg hjem og hentet all maten vi hadde for å gi den til barna. De var både redde og sultne, sier Asha.

I fjor døde hundrevis av mennesker i vannmassene i Bangladesh, og nesten en million mennesker mistet hjemmene sine.

Forbereder seg på ny flom Vannet i elva kommer fra isbreene og snømassene i Himalaya. Den globale oppvarmingen har ført til at mer og mer is smelter, og derfor renner stadig større mengder vann gjennom Bangladesh. Dette rammer menneskene på sandøyene hardest.

– Vi prøver å beskytte oss på forhånd. For eksempel bygger vi husene opp på sandhauger slik at vannet ikke

skal nå dem, og vi planter trær for at sandhaugene ikke skal skylles ut i vannet. Håpet er at færre mennesker blir rammet av neste storflom. Hvis vi alle er godt forberedt, kan vi begrense skadene, forklarer Asha.

Sammen mot klimaendringer Kirkens Nødhjelp støtter både treplanting og sikring av hus på sandøyene i Bangladesh. Partnerorganisasjonen RDRS (Rangpur Dinajpur Rural Service) organiserer dessuten grupper som forberedes til aksjon når katastrofen rammer. Noen får ansvar for flomvarsling, andre driver redningsarbeid og gir førstehjelp til skadde. Det er én av disse gruppene Asha er med i.

– Jeg er forberedt på at det blir flere redningsoppgaver på meg fremover, konstaterer

En gruppe med norske konfirmanter besøkte Bangladesh i vår sammen med Kirkens Nødhjelp. Her får de se jorde-ro-sjon på nært hold.

Asha. Hun håper at nordmenn, gjennom Kirkens Nødhjelps fasteaksjon i mars, vil være med å redusere ut-siktene til enda flere flommer.

– Hvis vi kan stanse klimaendringene, vil livet bli tryggere for oss her på øya, sier den unge jenta.

Gjennom å støtte Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, kan du hjelpe mennesker som Asha så de kan stå sterkere når flom og ekstremvær kommer stadig hyppigere. 31. mars håper vi at hele <navn> menighet blir med på å kjempe mot klimaendringene!

Iris og Tomate

Inger Øybekk
tekst & foto fra Brasil

Januar måned har vært veldig annerledes for meg dette året. Ikke mye snø akkurat. Jeg, sammen med 69 andre, har hver ettermiddag gått under steikende tropesol og banka på dører: Eller klappa i hender, som de gjør her i Brasil. Målet har vært å danne en ny luthersk menighet i Nordøst-Brasil. Det har vi faktisk lykkes med.

På første samling, etter at nesten alle hadde reist, kom det 23 voksne og like mange barn. Fredagen på bonnemøte kom like mange, og på søndagens gudstjeneste kom det 35 voksne. Alle ville være

ner ham under. Tomate er ab-solutt en av de eldste, mellom 50 og 60 år. Flesteparten av evangelistene er under 30 år.

Tomate fikk kallenavnet sitt engang han fikk lus. Den gangen visste han ikke en gang hva lus var. Han hadde mye hår, men han fikk bar-

bert seg. Siden Tomate alltid sparka fotball gjorde han det også denne dagen, under steikende sol. Om kvelden var skallen rød! Det var da en av medspillerne sa: Men, Estevão du ser ut som en tomat. Og dermed var det gjort. Ingen i byen hans vet hvem Estevão er, men Tomate kjenner de.

Nå er et to år siden Tomate ble kristen. Det var på et tilsvarende prosjekt i heimbyen hans Butiã, langt sør i Brasil. Han forteller at en dag kom det mange «grønnkledde» forbi gata hans. Alle hadde grønne t-skjorter og caps. Han ble nysgjerrig, og da de spurte om å få en prat, bad han dem inn. Da han oppdaget bibelen angra han, men, sier han «det var jo for sent å sende dem på dør».

Tomate forteller at det første de grønnkledde gjorde, var å fortelle hvorfor de var i

byen. De fortalte om Jesus og inviterte til møte om kvelden. Tomate sa villig at han ville komme, men han gikk ikke.

Neste dag kom den samme jenta forbi, ho skulle videre i samme gate.

– Hun kjente meg igjen og sa: «Du kom ikke i går?» «Nei, svarte jeg, men jeg skal kom i kveld.» Det var lørdag og jeg gikk på møtet. Den kvelden inviterte jeg Jesus inn i livet mitt.

Tomate forteller at da han kom inn porten her i Juazeiro da Bahia, og fikk se den samme jenta igjen, gikk han rett bort til henne og sa: «Kjenner du meg igjen?» Iris stod en stund og kikket på smilet kom fram og hun sa: «Du er Tomate.»

– Jeg har alltid takk Gud for Iris. Jeg tenker alltid at jeg har en datter her i nordøst. Det var jo hun som fortalte meg om Jesus for første gang!

Og nå smiler virkelig Tomate.

Tomate har selv opplevd å bli kjent med Jesus gjennom en evangeliseringsaksjon.

– Dette året måtte jeg bare reise for å gi litt tilbake av det jeg har fått. Det har vært slit-somt, men aller mest glede. Det har ikke vært så lett, men samtidig er det faktisk en god del som har sagt ja til Jesus og det har vært utrolig mange på møtene om kveldene. Over 300 hver kveld! forteller han entusiastisk.

Det er 9. gang at misjonsorganisasjonen Missão Zero har planlagt og gjennomført en evangeliseringsaksjon. Målet er i løpet av 2000-2010 å danne 10 nye menigheter i Nordøst Brasil. Det målet vil bli nådd.

Takk til alle som har fulgt oss i forbønn!

Forsoning – tilgivelse?

Er forsoning en mulighet? Er det mulig å tilgi – etter å ha blitt utsatt for overgrep eller mishandling? Er det mulig å bli tilgitt etter å ha gjort noe galt, støtta feil side under krigen? Er det mulig å forsones seg meg selv, sin vanskelige fortid...? Finnes det nye muligheter?

Vanskelige spørsmål som har blitt aktualisert siste året, gjennom filmen «De usynlige», og her i Grimstad ikke minst gjennom debatten rundt Knut Ham-sun.

I disse dager, mens dette skrives, så blir det tatt opp noen TV-programmer i Fjære kirke som skal sendes på NRK 1 i programposten «Åpen himmel». Disse skal ha overskriften «Tilgivelsens mirakel». Den nære tilknytningen til «Terje Vigen» var årsaken til at programmene skal tas opp her. Vi får høre sterke historier fra mennesker som har hatt et vanskelig liv, men som har opplevd en radikal forandring og forsoning med fortida i møte med Jesus Kristus.

Vi har nok ofte i kirka talt for lett om tilgivelse, særlig i forhold til overgrep og svik. Men likevel er vi ved kjernen i det kristne evangelium når vi snakker om forsoning og tilgivelse. Troen på Gud som tilgir og elsker oss, uten forbehold, er helt sentralt i vår tro. Og mange av historiene og personene vi møter i Bibelen er eksempler på dette. Disippelen Peter som fornektet Jesus 3 ganger, ble likevel «klippen» som Jesus bygde sin kirke på. Forfølgeren Paulus ble den store misjonær og menighetsplanter. Kong David gjorde alvorlige feil, men «bekjente sin synd for Herren, og han tok bort hans syndeskyld», Salme 32,5.

Jesu død på korset er grunnlaget for forsoningen. Påskebudskapet har vi alltid foran oss i Fjære kirke, på de flotte alter-bildene. Nå går vi inn i fastetida og fokuserer på Jesus sin veg mot lidelse og død for oss. «Herre, du vandrer forsonings vei», synger vi i en salme. I sitt andre brev til menigheten i Korint skriver Paulus: «Den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til! Men alt er av Gud, han som ved Kristus forsonet oss med seg selv og gav oss forsonings tjeneste.» 2.Kor 5,17-18.

Dette er grunnlaget, utgangspunktet for kristen tro: Jeg er elsket av Gud. Han har gitt meg muligheten for tilgivelse og forsoning, på grunnlag av det Jesus har gjort. Jeg kan leve oppreist, med en tilgitt fortid og med en åpen himmel over livet. Så går det noen vanskelige linjer derifra og til å tilgi hverandre, forsones seg med sitt liv og andres feil – og kunne skape en bedre framtid sammen. Jesus har noen sterke ord til oss der: «Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre!» Johs.13,34.

Se på «Åpen himmel» fra Fjære kirke, de tre siste søndagene i mars, der også sang- og musikk-refter fra Fjære menighet deltar.

Og få et møte med sprengkrafta i det kristne evangelium om forsoning, tilgivelse og nytt liv.

Hilsen fra Helge prest

Halvor Olsen Uglands huspostill

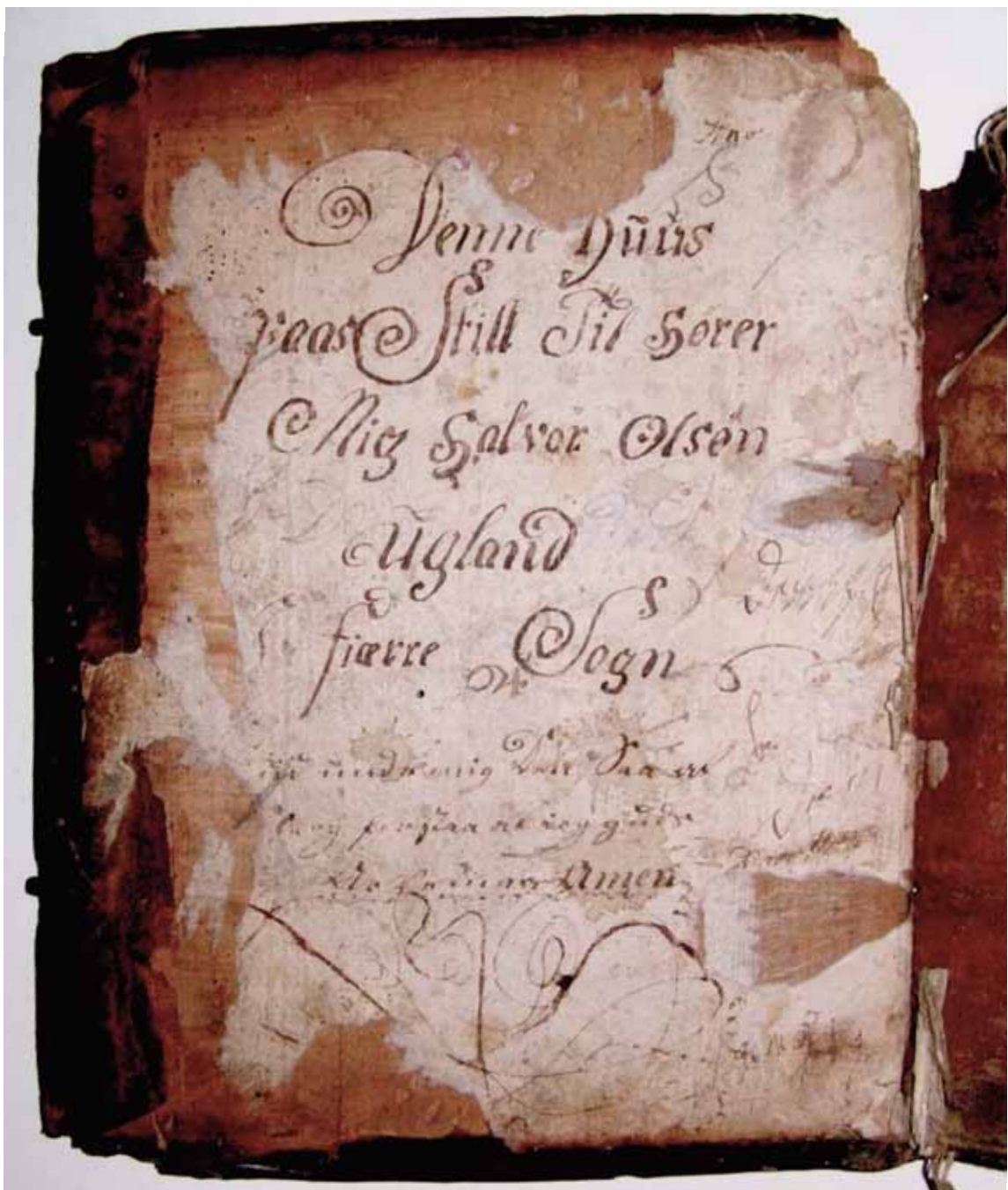
“Thi unde mig
Du Saa
at ieg forstaa
at ieg guds Arv
formaa...”

I bokhylla mi står en gammel bok, preget av tidens tann. Det er en gammel huspostill, en preakensamling. Jeg kjøpte den for en billig penge i en brukthandel, og vet ikke hvor den har tilbrakt sine mange år. Men jeg vet at den en gang var i hjemmet til en av Vikkilens driftige skipsbyggere. Han het Halvor Olsen Ugland og har satt sine spor – i lokalhistorien og i huspostillen.

Jarl Vidar Erichsen
tekst & foto

La oss først se litt på boka. Den har en gang blitt skadet, så rekkefølgen på sidene er litt ombyttet. Men på forsatsbladet – midt inne i boka! – finner vi nøkkeldata. Det viser seg at dette er teologipro-

fessor «D. Caspari Erasmi Brochmands Huus-Postill eller Korte Forklaringer og Gudelige Betænkninger...». Dette er «anden Part», utgitt i København i 1756. Huspostillen starter med «Lectien» (leksjonen) på første pinse-

«Denne HuusPaasStill Til horer Mig Halvor Olsøn Ugland Fjærrer Sogn Thi unde mig Du Saa at ieg forstaa at ieg guds Arv formaa. Amen.»

En bestselger

Brochmands huspostill er et sted omtalt som en av de mest populære religiøse bøker gjennom to århundrer, så denne boka er nok blitt lest i mange stuer omkring i det Dansk-Norske riket. Forfatteren, i vår tid ofte omtalt som Jesper Rasmussen Broch-

mand, levde i Danmark mellom 1585 og 1652. Han var bl.a. professor ved Københavns universitet og biskop over Sjælland.

Som nevnt over er boka preget av tidens tann. Men selv om skinninnbinding og sammenføyning er svært slitt, er innmaten og tekstsidene i

god stand og lett leselig. Men teksten er naturligvis satt med gotisk skrift, og ord og setningsbygning er sterkt preget av datidens noe omstendelige språk, i alle fall sett med nåtidens øyne.

Bokas første eier har satt sitt tydelige preg på denne. På innsiden av omslaget har

han skrevet seg selv inn, og selv om ikke alt er godt leselig nå, forstår vi det meste:

«Denne Huus
PaasStill Til horer
Mig Halvor Olsen
Ugland
Fjærrer Sogn
Thi unde mig Du Saa at
ieg forstaa at ieg guds
Arv formaa. Amen.»

Hvem var Halvor Olsen Ugland?

Så kan vi undre oss over hvem han var, denne Halvor Olsen Ugland. Men undringen varer ikke lenge, for Uglands verfts- og rederivirksomhet i Vikkilen regner ham som en sentral og tidlig del av sin historie, og han er flere steder omtalt i rederi- og skipsbyggingshistorien.

I Uglandrederiene

Verdensvirksomhet med lokale røtter» finner vi Halvor nevnt som tipp-tipp-oldefar til dagens seniorreder på Ugland. Halvor ble utdannet som skipsbyggmester ved marineverftet Holmen i København. Han arvet parter av gården Østre Ugland etter sin onkel. Sønnen Salve Halvorsen Ugland ble også utdannet i København, men han døde tidlig. Han må vel da ha vært

blant dem som hørte sin far Halvor lese fra huspostillen. Og vi kan jo lure på om postillen ble kjøpt i København under læretiden?

I «Grimstads sjøfarts historie» forteller også Birger Dannevig om Halvor:

«Halvor Olsen Ugland var gårdbruker og skipsbygger. Han virket en tid på forskjellige verft; i 1778 var han mester i Dramsevigens ved byggingen av Fortuna, en tomas-tet galeas levert til skipsfører Aanon Nielsen i Grimstad. Blant hans tømmermenn ved dette skip var Niels Aanonsen Ribe. Fortuna ble således ikke – slik som det tidligere er antatt – bygget i Vikkilen.

Halvor Olsen Ugland var blant de mestre som var kjent langt utenfor distriktet; så vidt man kan forstå var han ved en anledning engasjert av det store handelshuset Wiel i Fredrikshald. Senere bygget han i Vikkilen, på det samme sted hvor A/S Nymo ligger i dag.

Fra Halvor Olsen Ugland gikk ut slekter som gjennom 1800-årene skulle få en dominerende innflytelse innen skipsbyggingen,...».

I en annen bok om Uglandrederiene forteller Birger Dannevig om hvordan Halvor ble engasjert i et kulturelt

eventyr i distriktet. Da Peter Dahl omkring 1789 testamenterte et betydelig beløp til ungdommens utdannelse her i Grimstad og Fjære, ble den Dahlske skole etablert. Halvor ble med i det første forstandskapet. Peter Dahl hadde bestemt at det i forstandskapet skulle være fire av Fjære sogns «redeligste, virksomme og formuenste aldrende Mænd». Den Dahlske legatskole hadde også en «overdireksjon» bestående av amtmannen og prostens i Nedenes. Kanskje det var dem som pekte ut Halvor til denne oppgaven?

Halvor Olsen Ugland ble ikke en gammel mann. Han ble født i 1725 og døde i 1793.

250 år gammel uro

Innlagt i Halvor Olsen Uglands huspostill ligger en liten, 240 år gammel, reklametrykksak. Dette er en løpeseddel som reklamerer for en sangbok. Kanskje sier den noe om skipsbyggeren og rederens uro? Boka som anbefales heter nemlig «Besværede Sømænds Søde Siæle-Roe, eller Aandelig Lyst-Sange».

250 år gammel tro

Vi mener og tror ulikt i vår tid, og har rett til det. Men

kanskje kan en gammelmodig postill minne oss om noe. Dels at dette var ord, tanker og tro som var viktige for dem som nå hører til i historien. Men kanskje kan noen også finne spor av noe tidløst og evig, på tross av nåtiden stadige tro på å være moderne og opplyst.

KILDER:

Dahl-Pedersen, Ellen K.: «Reder og bonde på Ugland», Kilden forlag 2001

Dannevig, Birger: «Grimstad sjøfarts historie», Grimstad 1971

Dannevig, Birger: «Ugland. Skipsbyggere – skipsførere – skipsredere, gjennom 200 år», utg 1972?

Johannessen, Oddbjørn har bidratt til tyding av Halvors notat i postillen

Løkkebo, Nils: «Dahlske skoles historie. 1796 – 1856 – 1956», utg 1956

Nerheim, Gunnar og Kristin Øye Gjerde: «Uglandrederiene. Verdensvirksomhet med lokale røtter», utg 1996

Wikipedia

SCOTT OG KONGEN

Det er interessant at Norges konge griper til Gabriel Scott når han skal si noe om tidens usunne fokus på ytre verdier og prestasjonsjag. I nyttårstalen sin siterte Kong Harald fra «Kilden», og vi har sakset en bit av talen:

Dikteren Gabriel Scott har skrevet en bok om fiskeren Markus og hans forhold til alt omkring seg. Der står det blant annet:

«Markus bor ikke rart, der er dem som det langt bedre utvortes(...) Men Markus har sitt innvortes, der har han mer enn folk flest. (...) Der har han gleden, tilliten og håpet, der har han styrke og kraft og lys. Han tar det av fjellet han går på, trekker det til seg fra marken og jorden, kryster det ut av naturen selv».

Jeg tror det er en fare i dag at vi bygger opp altfor stor del av vår identitet rundt prestasjon og synlighet – og at vi bedømmer både oss selv og hverandre utifra dette.

Mange opplever at det stilles usunne krav i arbeidslivet. For enkelte fører det til sykdom. Ungdom forteller om forventningspress både fra skolen, hjemmet, fra venner og gjennom forbildene som skapes i media. Vi voksne har et ansvar for å støtte de unge til å bli hele mennesker som tar bevisste valg; som ikke tror verdien ligger i å være flink, penest eller mest populær. I det nye året kan vi rett og slett oppmuntre hverandre til å slappe litt av i forhold til ytre krav.

I 2008 har vi markert at det er 100 år siden Olav H. Hauge ble født. Han sier: «Mang ein manns ulykka kjem av at han vil vera det han ikkje er.» Hver enkelt av oss er nok som den vi er.

KJEMPE UTVALG – KOM OG SE
salg • innbytte • finansiering

Grimstad Bådsenter AS

DIN BÅTLEVERANDØR PÅ SØRLANDET | YAMAHA - DET RIKTIGE VALGET

GRAVMONUMENTER

Topp kvalitet til rimelig pris – Kort leveringstid

10 ÅRS GRATIS OPPRETTELSE AV NYE STEIN

Spesialister på omsliping, navntilførsel samt restaurering.

RING OSS! Vi gir råd og veiledning i alle spørsmål ang. gravstedet – Be om å få tilsendt vår katalog.

FEVIK STEININDUSTRI A/S

Tlf. 37 04 72 31 - Fax. 37 04 71 48

Besøksadresse: Moy - mellom Fevik og Grimstad

Åpningstider: Man - fre kl. 07.00 - 16.00

Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale

«Bjørklund har tradisjoner i stein»

Du gjør det du kan
– vi gjør det vi kan!

FEVIK
REGNSKAP & ØKONOMI AS

Siviløkonom Per Arne Gulstad
Sømsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

EURONICS

Tlf. 37 25 87 77
Bergemoen

Frode

LIKE BILLIG,
men mye hyggeligere!

Jan

Europas største el-kjede

Topland Begravelsesbyrå

Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

The
J.J. Ugland
Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere
Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

kontaktinformasjon Fjære menighet

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik arbeidskirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensteen
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Inger Øybekk
Prest
tiainger@online.no
T: 40 40 60 35

for mer informasjon og nyheter
www.fjæreposten.no

Andakter på Feviktun vår og sommer 2009

Følgende personer vil ha ansvar for andakter på sykehjemmet:

Menighetssekretær Kjell Olav Haugen (KOH), diakon Arild Vassenden (AV) og kapellan Oddvar Tveito (OT). Organist Kirsti Pedersen Haugen (KPH)

Samværene begynner kl. 11.00 hvis ikke annet er avtalt.

Det er fint hvis dere kan gjøre klart for nattverd de gangene det skal være. Dvs et alter, lys og duk

Vi tar med brød og vin. Det ville også vært fint hvis rommet for andakten kunne vært gjort litt i stand, med sangbøkene på plass. (de grønne heftene)

NB! Når prest kommer er det fint med et alter med hvit duk og lys.

Hvis det er noen som ønsker nattverd på sitt rom vil det være fint om vi kan få beskjed om dette når vi kommer. Både prest og diakon kan gi nattverd.

Det kan forekomme endringer, men vi vil etter beste evne varsle om dette.

Hvis noen beboere ønsker nattverd, eller en samtale utenom de oppsatte nattverd-

gudstjenestene er det bare å ta kontakt med kapellan Tveito.

Dato	Navn	Nattverd
08.01	KOH	nei
15.01	OT	ja
29.01	AV	nei
12.02	OT	ja
26.02	KOH	nei
12.03	AV	nei
26.03	KOH	nei
09.04	OT	NB! kl 13.00 (skjærtorsdag) ja
23.04	AV	nei
07.05	OT	ja
21.05	Ikke andakt	(Kr. H. fartsdag)
28.05	AV	nei
11.06	KOH	nei
25.06	OT	ja
09.07	AV	nei
23.07	OT	nei
06.08	Ikke andakt	(ferie og FMU tur)
13.08	KOH	nei

TUR til SYRIA OG JORDAN 22.september – 4. oktober 2009

I den forrige utgave av Fjæreposten kunne du lese om en studietur til Syria og Jordan. Nå har du sjansen til å bli med.

Dersom du

- ønsker å se mer enn antikke byggverk, men det også,

- ønsker å komme på innsiden av det levde livet,

- ønsker å møte spennende mennesker, patriarker o.a.,

- søker ny kunnskap om politiske og religiøse forhold i Midt-Østen,

- elsker å vandre rundt i eksotiske basarer og prute til halve prisen,

- er interessert i historie og bibelkunnskap,

- har sansen for mystikk og eksotiske opplevelser,

- liker å være med i et morsomt og berikende fellesskap,

- ønsker å avslutte turen med SPA ved Dødehavet, da er dette turen for deg!

Reiselederne er **Oddvar og Klara Tveito**. Oddvar Tveito er en av prestene her i Fjære. Han har lang erfaring fra Syria og Jordan. Han skal blant annet være organisator for en studietur for Menighetsfakultetet i mars. Han har mange spennende kontakter.

Klara er kona hans. Hun er sykepleier og tar seg av de som trenger det.

Kirsti Pedersen Haugen er med som musikalsk leder, trubadur og sanger. Alle som har opplevd henne vet at dette blir moro!

Er det trygt å reise hit?

Ja, det er få steder på jorden som er tryggere! Syria er under sterk kontroll, og i Jordan er det fred og ro.

Prisen for turen er satt så lav som overhode mulig! 14000,- + flyskatt (den varierer noe).

Man bør være i alminnelig god form for å være med på turen. Det er flere steder hvor vi kommer til å bruke beina litt. Ett sted skal vi overnatte på et spennende kloster, som er opptatt av religionsdialog. Det er en del trapper opp til det klos-

teret.

Innen 1. mars må vi bestemme oss for om det blir tur eller ei. Derfor haster det med påmeldingene! En god del har meldt seg allerede. Men det er plass til flere.

Turoperatør er NORSK TUR A/S, som har alle garantier og et veldig godt renommé. De har lang erfaring med gruppereiser.

Turprogrammet kan du få ved å henvende deg til Oddvar Tveito:
ot@grimstad.kirken.no
tlf 90950473.

Eller du kan finne det på nettavisen; **www.fjaereposten.no**.

Påmelding skjer til:
Norsk tur AS,
Postboks 242
N-4663 Kristiansand
Direkte telefon: 38120335.

Minikonsert i Fjære kapell

Unge talenter fra Dahlske 25. februar kl. 20.00

Fra klassiske perler til populære sanger, på fiolin, cello, sang, gitar og piano

Entré: kr 50

Musikalsk ansvarlig: Andrea Maini

GRIMSTAD KIRKE
14. MARS KL. 17.00

for hele familien!

BARNEBIBEL

KONFERANSIER: HILDE DEHLIN
MEDVIRKENDE KOR:
SOUL CHILDREN • ELLE MELLE • KORANDER • CHILI • BLÅKLOKKEN • SOLSTRÅLEN
STORT FELLESKOR MED BAND • KOLLEKT

Torsdagstrim fra FMU-bygget

Turgruppa i Fjære menighet, med Leif Hodnebrog og Helge prest i spissen, ønsker å sette i gang et tilbud til alle som ønsker litt trim/mosjon.

Første torsdag etter påske, altså 16. april, samles vi ved FMU-bygget kl. 18.00.

Vi tenker oss da at en gruppe går en tur, med eller uten staver, mens en annen gruppe kan jogge en tur. Planen er at vi hver torsdag samles ved FMU-bygget kl 18.00. Noen ganger går/løper vi ut derfra, andre ganger kjører vi til et annet sted i Fjære for å få litt variasjon og bli bedre kjent med alt det nærområdet har å by på. Dette er altså et kinderegg-tilbud fra Fjære meniget, tre ting på en gang, mosjon, sosialt fellesskap og bli kjent i nærområdet. En god anledning til å komme opp fra godstolen. **Da ses vi den 16. april.**

STØTTEKONSERT
TIL INNTEKT FOR SWAZIHJELPEN
Grimstad kirke 19/4 kl. 19.00

MEDVIRKENDE:
KOR X, KRISTIN LEITE, dir.
PRO KOR
STRINGS 4 U
HESNES BROTHERS
PER SIGMOND, flygelhorn
LEIV ERIK LARSEN, vokal
TORUN FLØISTAD RIKE, vokal
ELLEN HALVORSEN LERVOLD, vokal
TRYGVE SONGE, bass
SVEIN HAUGEN, perkusjon
HANS KJELLØKKEN, gitar
KIRSTI P. HAUGEN, tangenter og mus. ansv.
Billetter kr 100,-, familie kr 200,-

det skjer

Faste møtesteder og tider for ulike grupper i Fjære menighet

Sørg for at din gruppe også kommer inn her!

sjekk info på fjæreposten.no

BARN OG UNGE

BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

SMÅBARNSSANG 1-3 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 09.30

SMÅBARNSTREFF
Vik bedehus fredager i oddetalsuker kl. 10.00-12.30

FEVIK SØNDAGSSKOLE BS-AGENTENTE
Fevik kirke annenhver søndag kl. 11.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

HESNES SØNDAGSSKOLE
Hesnes bedehus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annenhver onsdag i partallsuker kl. 17.30

BARNEKORET ELLE MELLE FEVIK
Fevik kirke hver tirsdag kl. 17.30

BARNEKORET ELLE MELLE FRIVOLL
Bygdheim bedehus annenhver onsdag kl. 17.30

VIRRE, VIRRE, VAPP FEVIK
Fevik kirke hver tirsdag kl. 14.00

FAMILIEKLUBB
FMU-huset 2. torsdag i måneden kl. 17.00

ALFSAM
FMU-huset annenhver torsdag kl. 18.00-20.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annenhver onsdag i oddetallsuker kl.19.00

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjæreparken annenhver tirsdag fra kl. 17.30-19.00, for 1. til 4. klasse.

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

PROKOR øver annenhver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.30-22.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

Skogheim Gartneri
Syvertsens Gartneri
~ rett fra gartneriet

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP
Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

– trosopplæring i Fjære menighet

BIBEL quiz

Fra Lukas kap. 22

- 1 Hva ble påskehøytiden også kalt?
- 2 Hva skulle disiplene se etter for å finne stedet hvor Jesus skulle holde påskemåltid sammen med disiplene?
- 3 Hva gjorde en av disiplene idet Jesus ble tatt til fange?
- 4 Hvem var det som gav Jesus dødsdommen?
- 5 Hva het han som slapp unna dødsdom da Jesus ble dømt i stedet?
- 6 Hva svarte Jesus til den forbryteren som ble korsfestet sammen med ham, og som ba Jesus huske på ham?
- 7 Hva skjedde i tempelet idet Jesus døde?
- 8 Hva fant Peter inne i graven der Jesus hadde ligget?

VINN EN iPod!

Send dine svar på epost til post@peers.no merket «Q». Alle som sender inn svar på quizen i hver utgave av Fjæreposten er med i trekningen av en iPod i desember 2009.

Barna som hadde gått på dåpsskole var aktivt med i gudstjenesten på såmannssøndagen, som hadde Bibelen og bibelspredning som tema. Barna gikk i prosesjon og pyntet alteret.

Dåpsskole

30 barn var påmeldt til dåpsskole, med samlinger i Fevik på onsdager og i Fjære på mandager. Med bibelfortellinger, sanger og praktiske aktiviteter ble barna presentert for «Kirken, mitt hjem», «Jesus ser de små» og «Trygg hos Jesus».

Under gudstjenesten som markerte avslutningen på dåpsskolen var det flott å høre dem synge «Ære være Gud».

Vi håper å se alle igjen på Sammen-gudstjenestene framover, sammen med foreldre og faddere og andre i familien.

Råd for det videre arbeidet med trosopplæringen i Fjære menighet

Det følgende er gode råd til videre arbeid i menigheten gitt av en gruppe på 27 medarbeidere som var samlet 22. januar.

Vi konsentrerte oss om 4 punkter som prosjektgruppa har vektlagt, punkt tre og fire har det samme utgangspunkt og er blitt slått sammen. Første øvelse gikk på hva våre medarbeidere i menigheten er spesielt stolte av. Det kom fram en utrolig bredde i ting som de som arbeider i menigheten er stolte av. Her kommer ingen oppsummering, men det kan virke som vi har en veldig sterk tro på det vi driver med og at vi tilhører en menighet som vi gjerne vil fortelle andre om!

- Fadderopplegg for konfirmanter og utvikling av kon-

taktfadderordningen

Gruppene ga uttrykk for stor tro på programmet med kontaktfaddere for konfirmanter og kontaktfadderordningen. Begge deler trenger mye oppfølging og systematikk. Ikke minst går dette på veiledning av faddere. Her ble pensjonistene framhevet som en erfaren gruppe som kan brukes mer!

De som skal være konfirmanthaddere kan på sikt være de samme som har vært kontaktfaddere.

Begge ordningene trenger tid for å innarbeides og det er utfordring å arbeide med innholdet i ordningene.

Det er pekt på som gjennomgående i Trosopplæringsprosjektene at det er behov for å arbeide med innholdet i møteplassene, med fokus på hva som skal formidles.

- Utviklingen av kommunikasjon via Fjæreposten og nye IKT løsninger

Gruppen brukte en del tid på å diskutere utvikling av www.fjæreposten.no og web siden til FMU. FMU styret vil ta et initiativ til å opprette en egen gruppe som skal styrke arbeidet og gi ungdom en sterkere stemme. David Hauge tar dette med videre.

Det ble pekt på prioriteringen av info kanalene og gruppen hadde sterke synspunkter på web løsninger som ser ut til å bli stadig viktigere.

Det ble pekt på at vi over tid må finne ut hvor menighetens medlemmer søker informasjon og inspirasjon. Leses Fjæreposten? Er folk på web siden?

Vil det være ønskelig med mer sms varsling? Hvilken funksjon skal nettsamfunn som Facebook og MySpace ha i arbeidet?

- Likeverdige møteplasser – veiledning og inspirasjon av stab og medarbeidere, vedlikehold av aktiviteter uten at «Sammen» leder blir spist...

Her var mange gode råd:

- Spør om konkrete avgrensede oppgaver
- Søk det lystbetonte
- Gi tilbakemeldinger systematisk-ikke tilfeldig!!
- Lag sosiale fellesskap for de som engasjeres
- Søk nådegavene
- Legg ned det som ikke fungerer godt nok
- Ikke la noen stå alene
- Legg til rette for kurs og inspirasjon

- Reis bort med de som har ansvar

- Samle dåpsforeldre, stab, faddere til inspirasjon – fortell troshistorier

Noen forsøk på subjektive konklusjoner fra prosessleder

Vi har veldig mange medarbeidere som er inne i det tradisjonelle menighetsarbeidet og det arbeides entusiastisk i veldig mange arbeidslag.

Den nye menighetspedagogen får en veilederfunksjon som blir veldig viktig, og det er et engasjement i menigheten og sterke nettverk som vil virke støttende i arbeidet dersom det blir god involvering.

Vi må stadig holde fram at foreldrene og fadderne er de viktigste trosopplærerne, og vi må få disse til å oppfatte seg som medarbeidere i menigheten.

Det må arbeides videre med utviklingen av kommunikasjonskanalene og settes i gang arbeid for å evaluere disse.

Våre møteplasser har utviklet seg til å bli bedre møteplasser mht likeverdig kommunikasjon, men det må arbeides kontinuerlig i hele menigheten med dette.

Det er for svakt system på kontinuerlige tilbakemeldinger til de som lar seg engasjere.

Lykke til videre!!

Jan Inge Tungesvik
prosessleder

STØTT
Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD

- ARKITEKTTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSESPLANARBEID
- BYPLANLEGGING